

GODOVI ● PRAZNIKI ● SVETE MAŠE

4. VELIKONOČNA - NEDELJA DOBREGA PASTIRJA - 25. april 2021

Marko, evangelist

Ob 8.00: + Franc Podlipec, obletna

Ob 10.00: za žive in pokojne župljane

Ponedeljek: 26. 4. 2021

Marija, Mati dobrega sveta

Ob 18.30: + Jože Erklavec, obletna

Torek: 27. 4. 2021

Hozana Kotorska, samotarka, devica; Dan upora, državni praznik

Ob 18.30: + Andrej Zrnc, po namenu družine Nebec

Sreda: 28. 4. 2021

Peter Chanel, duhovnik, muč. in Ludvik Montfortski, duhovnik, red. ustanovitelj

Ob 7.00: + starši Jakob in Katarina Berčan

Četrtek: 29. 4. 2021

Katarina Sienska, devica, cerkvena učiteljica, sozavetnica Evrope

Ob 18.30: v zahvalo

Petek: 30. 4. 2021

Jožef Cottolengo, redovnik

Ob 18.30: za zdravje družine Brinjšek

Sobota: 1. maj 2021

Jožef Delavec - praznik dela, državni praznik - Šmarnice

Ob 18.30: + Ivanka Belak, po namenu hčerke Suzane z družino

5. VELIKONOČNA NEDELJA - 2. maj 2021

Pomladansko žegnanje - obletnica posvetitve rudniške župnijske cerkve

Atanazij, škof, cerkveni učitelj

Ob 8.00: + Martin Slapšak, po namenu Žps Rudnik

Ob 10.00: za žive in pokojne župljane

**Župnija
Sv. Simona in Juda Tadeja**

Ljubljana Rudnik

OZNANILA

Od 25. aprila do 2. maja 2021

Dobri pastir dá svoje življenje za ovce

V nekem časopisu je pisalo: Dve vrsti pastirjev sta. Eni se zanimajo za volno, drugi za meso. Za sáme ovce jim ni mar. Volna ali meso. Tako postanejo volkovi v ovčji obleki. Na vseh področjih življenja imamo danes takšne volkove, ki so preoblačijo v ovce in hlinijo pastirje. Obljubljajo orijentacijo in zavajajo. Govorijo o skupnem blagru in mislijo samo na svoje žepe. Ko govorijo o darovanju, imajo pred očmi samo druge. In ko gre na tesno, vržejo puško v koruzo, ničesar niso vedeli, čisto drugače so mislili. Ne zanimajo jih tisti, ki so jim zaupani. To pri nas dobro poznamo.

Takšen Jezus ni! Ko v današnjem evangeliju (Jn 10,11-18) sebe imenuje pastir, dobri pastir, potem mu ne gre za volno ali meso, ampak za ovce sáme. Od ovc ničesar ne pričakuje. Nasprotno. Tipično za tega dobrega pastirja je, da *sam dá svoje življenje za ovce* - navsezadnje na križu, ker so mu njegove ovce bile tako dragocene, da ni mogel prenesti misli, da bi se katera od njih izgubila. Še več, *"Imam še druge ovce, ki niso iz te staje; tudi tiste moram pripeljati in poslušale bodo moj glas in bo ena čreda, en pastir"*.

Da je Jezus dal svoje življenje, ne pomeni samo, da je za nas umrl. Dati življenje, to se dogaja vsak dan in skozi ves dan. Jezus si sredi opoldanske vročine vzame čas za Samarijanko pri vodnjaku. Ponoči sprejme farizeja Nikodema. Ne gleda na to, ali je prostitutka ali cestinar ali kak uglednež iz njegovega ljudstva. Tudi kadar bi si rad vzel odmor in počitek, ga že najdejo in obkrožijo ljudje.

V globini svojega srca, ali ne hrepenimo tudi mi po nekom takem, kakor je Jezus, ki je tukaj povsem za me, ki me ne razočara, za katerega nisem zobnik v stroju, ampak se lahko nanj brezpogojno zanesem. Jezus je vsak dan ves dan tukaj za nas.

"Jaz poznam svoje". Danes, ko je toliko osamljenosti, je dobro vedeti, da nas Jezus pozna, da mu pripadamo. Danes, ko je toliko "puščave", imamo Jezusa, ki ve in nas vodi tja, kje so *"vrelci voda"*, kje je osvežitev, mir, svoboda, sreča, varnost. On ve. Sledimo mu.

Izdal: Župnijski urad Ljubljana Rudnik **Odgovarja:** Lojze Zupan, župnik

Tel.: 01/420 21 36; **GSM:** 041/515 030; **Splet:** www.zupnijarudnik.si

TRR NLB: SI56 020580262293859

✿ Prihodnji teden otroci nimajo šole, zato tudi odpade verouk za prvoobhajance in birmance. Lepo prosim starše tako prvoobhajancev kot birmancev, da z otroki predelujete veroučno snov in osvojite potrebno znanje in notranje razpoloženje, saj se 16. maj naglo bliža, in upajmo, da bo to resnično dan birme.

☛ *Kdaj je birmanec v teh razmerah dovolj pripravljen na prejem svete birme?* Takrat, ko pokaže ustrezno versko znanje, se redno udeležuje nedeljskega bogoslužja v cerkvi in moli tudi doma. Birmanci so mladostniki, ki iščejo svoje vzornike in prijatelje. Današnja Božja beseda je pravi odgovor. Kakor Peter Judom, moramo našim otrokom odločno povedati, da *“ljude ne dajo nobeno drugo ime, po katerem naj bi se mi rešili”*. Otroku moramo omogočiti, da spozna v vstalem Jezusu svoj vzor in svojega prijatelja. Tako bo vzpostavil z njim osebni odnos in se želel z njim srečevati tudi pri maši, v molitvi, v soljudeh, v lepoti in urejenosti narave. Jezus sam pravi o sebi, da je *On pot, resnica in življenje*. Da *nihče ne pride k Očetu drugače kot po njem*. Otrok naj ve, da je Jezus tisti **dobri pastir**, ki ga vseskozi pozna, pozna njegove težave in upe, da lahko poteši njegovo lakoto in žejo po ljubezni, svobodi, varnosti in sreči. Šele ko bo spoznal in vzljubil Jezusa, bo lahko po njem prišel do osebnega odnosa do Boga Očeta, da bi lahko vztrajal in rasel v veri in pripadnosti Cerkvi ter oboje dejavno živel znotraj svoje župnijske skupnosti. Peter je Judom lahko govoril s tako gorečnostjo in odločnostjo, ker je bil poln Svetega Duha. Torej Svetega Duha potrebujemo tudi mi vsi.

☛ **Škofje so nam sporočili**, da so cerkve spet odprte za udeležbo vernikov pri sveti maši in drugih bogoslužjih, s tem, da si še naprej razkužujemo roke, nosimo maske in držimo varnostno razdaljo.

✿ V soboto je 1. maj, praznik dela, v Cerkvi pa tudi praznik Jožefa Delavca. Ta dan začnemo tudi šmarnično pobožnost v čast nebeški Materi Mariji. Letošnje šmarnice za otroke imajo naslov **K Mariji na izlet**. To je 30 idej za družinsko romanje do Marijinih cerkva v Sloveniji. Zopet jih je napisala Tadeja Roblek iz Gorič, mama štirih otrok.

Šmarnice so bile vedno priljubljena pobožnost, za otroke in odrasle. In vedno smo radi hodili k šmarnicam. To bi pričakoval tudi od naših otrok, potem mi ne bi bilo treba govoriti, da so “obvezujoče” za prvoobhajance in birmance, nenazadnje kot del njihove duhovne priprave na prejem zakramentov. Tako so pri maši in obenem prejmejo nekaj spodbud in moči za krščansko življenje. Ker ostalih veroučencev nismo želeli “mučiti” z veroukom na daljavo, zdaj na tistem pričakujemo, da se boste potrudili nekako nadoknaditi izpadle mesece z obiskom šmarničnih maš in tudi pokukali v delovni zvezek oziroma učbenik, in naredili tisto “šmarnično nalogo”.

✿ Prihodnja nedelja je prva majniška. Zopet povabljeni k zakramentu **sprave**, po obeh mašah pa k darovanju za vračanje najetega posojila. Ker je to 5. velikonočna nedelja, bomo pri obeh mašah praznovali obletnico posvetitve naše rudniške župnijske cerkve.

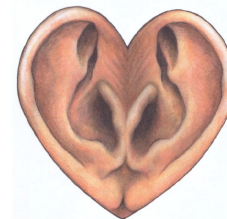
✿ Slovenski Karitas prosi župnije, da bi pomagali preživeti prizadetim v epidemiji, brezposelnim in starejšim ljudem v stiski v Sloveniji. Na mizici za tisk so položnice. Sami veste, koliko zmorete. Bog, ki vidi na skrivnem, vam bo povrnil tako, kakor ne mislite.

✿ Zadaž na mizici lahko vzamete tudi Misijonska obzorja in vestnik Don Bosko.

Bog potrebuje ljudi - kliče - slišimo ga s srcem

(Svetovni molitveni dan za duhovne poklice)

Pred nekaj leti se je v nekem ameriškem časopisu pojavil oglas:

“Iščejo se pustolovski, žilavi moški za odpravo na skrajni sever Aljaske. Obeta se veliko napora, malo denarja in udobja ter nevarnost za življenje in okončine.”

Na stotine se jih je prijavilo in sledilo ponudbi. Tudi Bog išče ljudi in jih želi pridobiti. Bog potrebuje ljudi. Kajti ljudem je zaupal svoje delo odrešenja. *“... so pustili vse in šli za njim”* (Lk 5,11), se večkrat ponovi pri klicanju prvih učencev v Novi zavezi.

Bog kliče in išče in potrebuje tudi še danes ljudi, ki se vključujejo in želijo služiti, ki se ničesar ne bojijo in si upajo nekaj narediti. Božji oglas nikoli ne utihne.

In vendar dobro vemo, da je vedno več župnij, ki nimajo svojega duhovnika, ukinjajo se redovniške postojanke, skratka, tudi Cerkve je “kadrovske” podhranjene. In vedno manj je tistih, ki se odločajo za različne duhovne poklice in služenje v Cerkvi. Kaj lahko storimo?

Seveda vsak poklic končno prihaja od Boga. Je dar. Gospod izbira, kliče in pošilja. Od njega si moramo izprositi duhovne poklice.

Molitev je prva in najpomembnejša. Pri vsakem delu za poklice v škofiji in redovih. Prav na današnji svetovni molitveni dan za duhovne poklice velja Jezusova beseda: *“Prosite Gospoda žetve, naj pošlje delavce na svojo žetev”* (Lk 10,2). Jezusa moramo dobesedno vzeti. Morda premalo molimo za to. Morda damo več na naše lastne dejavnosti in pobude kot na molitev. Ne obstaja samo svetovni molitveni dan, ampak tudi molitev na prve četrtke v mesecu. Vsak kristjan in celotna župnija je pozvana k vztrajni molitvi za to važno zadevo. Za duhovne poklice smo vsi odgovorni. Se tega zavedamo? In kaj še razen molitve lahko storimo?

Zdi se, da v mnogih družinah in krščanskih skupnostih manjkajo tla in klima, kjer bi duhovni poklici lahko rasli. Duhovni poklici ne padejo z neba, ampak rastejo od spodaj iz župnijske skupnosti, v cerkvenih skupinah, v družinah. Ali je življenje v družinah takšno, da bi lahko v njih vzklili duhovniški in redovniški poklici? Ali pa vlada v njih duhovna suša, verska abstenenca?

Samo tam, kjer se **vera** zavestno, živo in pristno živi, rastejo duhovni poklici. Morda je pomanjkanje duhovnikov in redovnikov veliko bolj kot si mislimo *posledica* izhlapevanja vere, razkristjanjenja naše družbe in dramatičnega upada cerkvenega življenja. Lahko bi bilo, da ima pomanjkanje duhovnikov in redovnikov opraviti s pomanjkanjem vere? S premalo otrok? S pomanjkanjem vzgoje za darovanje in služenje drugim? ...

Gotovo, svet potrebuje raznovrstne poklice, da sploh lahko živimo in delujemo. Svet pa potrebuje tudi ljudi, ki se zanimajo za duše ljudi, duhovne ljudi, ki pazijo na to, da duše ne usihajo. *“Ne moreš”* po znamenitih besedah Antoine de Saint Exupery *“vedno živi samo od politike in bilanc, od hladilnikov in križank.”*

Bog potrebuje ljudi. Bog je svoje delo odrešenja zaupal ljudem. Bog hoče po ljudeh priti k ljudem. Tem večjo odgovornost imamo! Vsaj molimo lahko, in zgledno krščansko živimo.